dag is Velox echter lediglk gehandicapt, wijl een harer beste spelers door de strafcommissie geschorst is. De ploeg is daardoor verzwakt en wel dermate, dat ze groote moeite zal hebben te winnen. Mr. Smeets komt heelemaal uit Nijmegen om in deaen kamp te fungeeren als rechtspreker. Beide ploegen kunnen met dezen arbiter tevreden zijn.

De Quick en Z.K.C. spelen een derden wedstrijd (beslissing) om een plaats in Oost I A.

't Zuiden reist naar Dordt om den strijd met T.O.V. aan te binden om een overgangsplaats. We gelooven dat de Rotterdammers zullen winnen.

Lawtennis.

De competitiewedstrijden van heden.

Zoo ver als de competitie dit jaar reeds gevorderd is, zoover was zij het zelden of wellicht nooit. Verleden jaar meestens sinds Mei verschillende clubs in de eersta klasse nog hun tweeden wedstrijd spelen en nu is de cerste helft al achter den rug, nu spelen de Anglo en Dordt en verschillende tweede klassers hun vijfden en nu is in het Oosten het kampioenschap al behaald door Arnhem, dat zijn geheele, welliswaar kleine programma beëindigd heeft. Hoeveel jaar hebben we al voor zulk een vlot tempo gepleit.....

Arnhem heeft op verrassende wijze op den eeretitel in het Oosten beslag gelegd. Van de beide andere clubs, Nijmegen en Den Bosch, werden alle wedstrijden gewonnen. Nijmegen verloor den eersten wedstrijd met 1—4 en den tweeden met 0—7. In dien tweeden wedstrijd won Arnhem zelfs zonder een enkele set te verliezen. Mevr. Stroink wist met 6—2, 7—5 de bekende vastheid van mej. Pfaff te overwinnen, wat altijd een prestatie is. Tegen Den Bosch haalde Arnhem tweemaal 4—3. Dat geen hooger cijfers behaald werden tegen de debutante in de eerste klasse was voorzaamelijk toe te schrijven aan jhr. Von Heyden, die, na eenige jaren ontbroken te hebben, weer in de competitie uitkomt, waartoe de burgervaderlijke plichten blijkbaar geen beletsel zijn! Arnhem is dus de eerste ploeg van de vier, die elkaar in Augustus het competitie-kampioenschap van ons land zullen betwisten

In het Westen worden vandaag twee wedstrijden gespeeld, die een beslissing zouden kunnen brengen voor het kampioenschap, n.l. D.D.V.—Dordt en Anglo Dutch—Festina. Als weer D.D.V. met dezelfde sprekende cijfers wint als vanmoede zij haar vorige wedstrijden gewonnen heeft (zij staat 17—4 in drie wedstrijden) en als weer de Anglo en Festina een wedstrijd spelen met weinig verschil, dan belandt het kampioenschap stellig bij de club, die het dit jaar sterk aanbiedt, bij D.D.V. Er is wel eenige kans, dat het eerste gebeurt, ook al speelt bij Dordt Sigmond mee en al zal mej. Vriesendorp weer in het enkelspel de sterkste blijken tegen mevr. Straub of mevr. Van Gulick. Of echter de Anglo niet met sprekende cijfers zal winnen van Festina is bij de tegenwoordige dubieuse samenstelling van de ploegen onzeker.

In de andere eerste klasse-afdeeling kan het net zoo gaan, al staat hier de reserve-ploeg van D.D.V. nog heel wat gunstiger dan de eerste. De reserves moeten naar het Spiegel te Bussum, dat verleden week zoo verrassend goed speelde tegen Hilversum en met 4—3 won. Hilversum moet voorts spelen tegen het zwakke zusje in deze afdeeling: Smash. Hier kunnen dus ook de verschillen tusschen No. 1 en No. 2 belangrijk geniveleerd worden.

In het Oosten speelt Enschede thuis tegen Daisy uit Apeldoorn. Beide ploegen verloren met dezelfde cijfers van Zutfen. Het kan een spannende ontmoeting worden.

Geldermalsen: Geldermalsen—Rapid 7—0.

N. L. T. B.

Naar wij vernemen, zal er Zondag 1 Juni een bestuursvergadering gehouden worden van den N. L. T. B. in verband met het verschuiven van de districtswedstrijden.

Om den Davis-beker.

De proefwedstrijd tusschen van Lennep—Nauta en Timmer—Bryan, vastgesteld door de kouse-commissie in verband met het dubbelspel voor den Davis Beker wedstrijd tegen Voor-Indië, heeft geen doorgang gevonden, wegens een spierverrekking van Bryan.

Naar wij vernemen overweegt de commissie voor het dubbelspel nu de combinatie van Lennep—Timmer.

* * *

De uitslagen van de beide eerste wedstrijden tusschen Tsjecho-Slowakije en Nieuw-Zeeland zijn:

F. Rohrer (T.-S.) slaat M. Fisher (N.-Z.) 3—6, 6—0, 6—4, 0—6, 6—4.

M. Zemla (T.-S.) slaat J. Peacock (N.-Z.) 7—5, 6—4, 7—5.

Voetbal.

C. A. W. Hirschman.

§ Parijs, Zaterdagavond.

Onze landgenoot, de heer C. A. W. Hirschman, is op het voetbalcongres alhier gehuldigd zoowel door den voorzitter als door verschillende gedelegeerden, in verband met zijn nuttigen arbeid voor internationaal voetbal. De Oostenrijksche Voetbalbond schonk hem een gouden medalje met inschrift.

F. I. F. A.

§ Parijs, Zaterdagavond.

Vanmiddag is het congres van de F.I.F.A. in het gebouw van de Fransche Automobielclub geopend. Er waren 25 landen vertegenwoordigd; Nederland door de heeren Kips, A. J. Coucke en Hirschman.

Aangenomen als lid werden Peru, Bulgarije en Nederlandsch-Indië, terwijl Engeland wederom werd toegelaten op de door dit land gestelde voorwaarden, tegen welke alleen Zwitserland zich verzette.

Het congres besloot, Engeland telegrafisch met de toelating in kennis te stellen.

In het overzicht over de Olympische Spelen (voorwedstrijden) in ons Avondblad van Vrijdag staat, dat Zwitserland tegen Lethland speelt; dit moet zijn: tegen Litthauen.

Leeds United—Bolton Wanderers.

We herinneren er nog even aan dat er vanmiddag op het terrein van Ajax te Amsterdam een wedstrijd tusschen Leeds United en Bolton Wanderers wordt gespeeld.

Te Amsterdam is gisteren een wedstrijd gespeeld tusschen een hoofdstedelijk en een Rotterdamsch „assurantieelital". De Amsterdammers wonnen met 7—1.

Golf.

Haagsche Golfclub.

De Haagsche Golfclub is blijkbaar op zeer hechte grondslagen gevestigd, want om hiervoor te lande, waar de golfsport nog niet zooals in Engeland en Amerika zich in de belangstelling en den steun van de groote menigte mag verheugen, in het bezit te kunnen zijn van zulk een prachtig ingericht terrein, dat wil zeggen, dat er van de leden en van hen, die deze sport wèl gezind zijn, zware offers worden gevergd. Wanneer men de sommen vernemt welke niet alleen voor den aankoop der terreinen, maar tevens ook voor den aanleg noodig zijn, dan kan men ook eerst recht begrijpen, dat het nog lang zal duren, voor de golfsport „populair" zal kunnen worden.

Toch is er bij de leiders dezer sport een streven merkbaar om de beoefening van de golfsport meer algemeen ingang te doen vinden, en vooral er belangstelling voor te wekken bij den sportlievenden Hollander, die uit onbekendheid met dit spel er ook niets voor voelt. De weinige populariteit is voor een groot deel de schuld van de beoefenaars zelf, want zij volmondig erkennen en welke fout zij thans gaarne trachten te herstellen.

Vandaar dat men van de zijde der Haagsche Golfclub dilmaal ook dankbaar gebruik heeft gemaakt van de gelegenheid om een nieuwen weg in te slaan, door de nieuwe golfbaan — de eerste 18 holescourse in ons land — gelegen aan den Waalsdorperweg in een schilderachtige omgeving, en gevormd door een licht-geaccidenteerd terrein, officieel in gebruik te doen nemen en daaraan eenige feestelijkheden te verbinden. Daardoor was men in staat om reeds een weinig de groote trom te roeren. En velen, die voor het eerst kennis konden maken met deze gezonde en kalme sport, zullen verrast zijn geweest dat er zooveel „sport" en tevens zooveel spanning kon zijn in een golfwedstrijd, welke in den volksmond „oude-heeren sport" heet.

Nadat gisteren in de morgenuren, in een plassenden regen de beide Fransche profs. Massy en Gassiat een match hadden gespeeld, welke met een gelijk resultaat eindigde, vereenigde omstreeks een uur het bestuur de afgevaardigden van de bevriende clubs en eenige vertegenwoordigers van de pers aan een eenvoudig normaal in een der typisch oude opkamers van het zardig gelegen clubhuis dat vroeger blijkbaar een boerderij is geweest.

Daar spraak de voorzitter der club jhr. Snoeck Hurgronje woorden van dank aan allen die aan het verzoek om aan deze lunch aan te willen zitten gevolg hadden gegeven, terwijl hij verder de hulp van de pers hartelijk om de golfsport te steunen. Toen openden zich de sluizen der welsprekendheid en achtereenvolgens voerden het woord de heeren Van Loon namens de Doornsche, Van der Vliet namens de Kennemer, Van Henkelom namens de Noordwijksche, Van Deinse namens de Domburgsche, Enthoven namens de Hilversumsche en André de la Porte namens de Rosendaalsche Golfclub, terwijl de heer Pater namens de pers de verzekering gaf, dat waar deze zich voor iedere sport interesseerde, zij ook belangstelling had voor de golfsport.

In de recreatiezaal waren tal van belangstellenden vereenigd, o.m. ook burgemeester J. A. N. Patijn. Hier had het meer officieele gedeelte van de opening plaats. Jhr. Snoeck Hurgronje noemde het voor de golfsport een verheugend feit, dat thans de eerste 18 holescourse in ons land geopend werd en bracht verder dank aan allen die door hun steun en werk daartoe hadden bijgedragen. In de eerste plaats noemde hij baronesse Van Brienen, aan wie hij namens de club het eere-lidmaatschap aanbood. Vervolgens herinnerde hij aan al wat de heer A. A. del Court van Krimpen voor de sport gedaan had, waarom het Nederlandsch Golfcomité hem wenschte te huldigen door hem het eerevoorzitterschap aan te bieden. Toevoegend bij een jongere uit hetzelfde geslacht, n.l. den Nederlandschen kampioen G. L. del Court van Krimpen, een zilveren theeblad met inscriptie aan. Ook de prof. der club, de heer He, die steeds onvermoeid werkte in 't belang der club en geen moeite spaarde om de baan zoo goed mogelijk te maken, deelde in de huldiging, daar hem een fraaie wandklok werd aangeboden. Namens de dameslieden werd ten slotte aan freule Tacts een mooie bloemenmand overhandigd.

Vervolgens begaven alle aanwezigen zich naar de eerste tee waar baronesse Van Brienen de baan opende.

Daarna had een match plaats tusschen de heeren del Court van Krimpen (amateur) en Jos. van Dijk (prof.) tegen de Fransche profs Massy en Gassiat. Hes werd een spannende ontmoeting, waarin aanvankelijk de Hollanders de leiding hadden, maar de Franschen ten slotte gelijk wisten te komen. Eerst in de laatste hole werd het pleit, dank zij prachtig spel van Jos. van Dijk, in 't voordeel van de Hollanders besloten, die met 1 up wisten te winnen, onder de luide toejuichingen van de belangstellenden.

Den gezamenlijken theo hield de aanwezigen nog geruimen tijd bijeen.

Honkbal.

Nederlandsche Honkbalbond.

1e klasse:
Ajax—Blauw Wit 30—5.
Quick—Concordia uitgesteld.

Wielrennen.

De moderne opvatting van de wegrenners.

Een onzer Haagsche sportcorrespondenten schrijft ons:

Toen de vorige week de „klassieke" wegwedstrijd Bordeaux—Parijs voor de dertigste maal verreden was gewonden, gropen wij haastig naar de buitenlandsche bladen! Wij wisten, welke bladen er een speciale correspondent hadden heen gezonden en vol belangstelling zagen wij tegemoet, wat die ooggetuigen er wel van zouden vertellen. Want al is het aantal groote wegwedstrijden ook nog zoo uitgebreid, de glorie van Bordeaux—Parijs is er allerminst door overschaduwd. Ondanks de concurrentie is Bordeaux—Parijs de wegwedstrijd gebleven die het hoogste word aangeslagen en die het meeste op het publiek is blijven „doen".

Toevallig kregen wij het eerst het Belgische sportblad Sportwereld in handen, hetwelk den rit had doen verslaan door den bekenden Karel van Wijnendaele. Nu volgen wij van Wijnendaele te lang om niet te weten, welk vlesch wij in de kuip hebben. Hij is in wielerzaken inderdaad gezaghebber, hij weet een race voortreffelijk te bekijken, typeert zoowel de renners als den strijd zeer raak en schrijft op Vlaamsch-beertige wijze zoo onafhankelijk, dat men, steeds geïnteresseerd, zijne verslagen volgt.

Maar..... er zijn nu eenmaal menschen die bepaald last van enthousiasme hebben. Zij hebben er te veel van en al schrijvende barst het bij hen de naden uit. Zij worden door hun enthousiasme meegenomen en komen tot een staat van opwinding, welke den getrouwen critischen lezer er toe brengt zoo ongeveer de helft als de waarheid aan te nemen.

Wij willen er maar mee zeggen, dat toen wij van Wijnendaele over Bordeaux—Parijs in extaze vonden, wij niet anders aannamen, dan dat het een mooie geslaagde race was geweest, rijk aan spannende momenten.

Van Wijnendaele toch schreef: „zoo iets zag ik nooit in mijn leven..... Het is alsof we 'n droom hebben meegemaakt, of een sprookje uit Duizend en één nacht..... 't Was schoon! 't Was prachtig! En al die tafereelen: al die sterke brokken sport, leven nog in m'n ziele en roeren er al de snaren!..... En 'k zou willen vertellen, met heele mondevolle van al wat ik zag, maar de gewaarwordingen zitten zoo sterk geperst, dat ik wat tijd vraag, 24 uur geduld, om alles in mij tot bezinking te laten komen en er dan een nuchter en goed afgelijst beeld van te maken!

'k Laat het rijpen, 'k laat het groeien en gedijen; 'k wil er van genieten, stille, diep in mij, om dan dat genot en die zielsaandoeningen te kunnen overgeven".

Men ziet het, de man is er buiten westen van geweest en heeft zelfs 24 uur geduld gevraagd om te kunnen bijkomen.

Wanneer je nu zoo ick leest, zou je de handen samenknijpen van spijt, dat zich zoo'n enorm iets buiten je tegenwoordigheid heeft afgespeeld. Maar wanneer je dan subiet daarop een lang niet mindere autoriteit als Gaston Rivière, die nota bene driemaal achtereen ..... winnaar van Bordeaux—Parijs is geweest, in l'Echo des Sports den rit eenvoudig hoort vonnissen, dan moet je toch wel achterover in je stoel vallen om in lachen uit te barsten.

Bordeaux—Parijs (500 K.M.) wordt in twee gedeelten verreden, d.w.z. het eerste stuk van Bordeaux naar Chatellerault (ongeveer de helft van den afstand) wordt zonder gangmaking gereden en het tweede stuk, van Chatellerault tot Parijs met gangmaking, safety gangmaking wel te verstaan.

Welnu, zoowel v. Wijnendaele als Rivière volgden de renners per automobiel van Chatellerault tot Parijs. Zij hebben dus allebei precies hetzelfde gezien en hoor nu wat Rivière er van zegt.

Hij verheugde zich dat hij — als verslaggever — den zit kon volgen en hij verwachtte een groote emotie te zullen ondervinden. Helaas, roept hij uit, precies het tegenovergestelde heeft plaats gehad. „Ik heb den wedstrijd gevolgd zonder het geringste enthousiasme en het doet mij leed dezen wedstrijd, die vroeger zoo interessant was, zoo geaabolteerd te zien, als ik het zoo maar zeggen mag".

Ondanks het feit, dat het niet bijzonder warm was en er geen hinderlijke wind stond, vervolgt hij, is na Tours het tempo zoo slap geweest, dat allen die om de een of andere reden achter raakten, met 't grootste gemak weer konden bijkomen. Tot Orleans is geen enkele serieuze poging tot wegloopen gedaan. Eerst na Angerville volgde een weinig spoor. De nieuwe methode van verrijden van dezen wedstrijd is slecht en het toepassen van de methode dit jaar belachelijk. Elke renner beschikte in totaal slechts over 7 gangmakers die om beurten paceden en die zich moesten manoeuvreeren voor den eindstrijd, die iedereen nabij Dourdon voelde aankomen.

En dan zegt Rivière: Alzoo hebben 10 beste renners gedurende 500 K.M. in groep gereden en het tempo was zoo, dat de eerste 400 K.M. afgelegd werden in 15 uur en 5 minuten terwijl in 1897 Mathieu Cordang over denzelfden afstand minder dan 13 uur deed. En met wat voor een machine!

En na deze treffende vergelijking waarbij hij dus even in herinnering brengt, wat voor een kerel onze landgenoot Cordang is geweest, wiens machine bijna het dubbele gewicht had van de tegenwoordige wegracemachine's (en ook de banden waren veel, veel minder snel) besluit hij, dat deze conclusie zich opdringt dat er verandering in de wijze van verrijden moet komen en zoo niet, dat dan de beszende wedstrijd binnenkort „een begrafenis eerste klasse" zal zijn.

Hier heeft men nu het oordeel van een man die in 1896, in 1897 en 1898 Bordeaux—Parijs heeft gewonnen, driemaal achtereen (in 1896 eindigde hij deed heat met den beroemden Engelschman Arthur Linton), eene verrichting die hem nog niet is nagedaan.

Men kan zich zoo den indruk indenken welken dit vonnis van den veteraan gemaakt heeft en Francis Pelissier, die dit jaar den wedstrijd won (ook in 1923 was hij winnaar) heeft er natuurlijk op gereageerd. Zijn antwoord is daarom merkwaardig, omdat er de moderne opvatting der wegrenners in tot uiting komt.

Eerst begint Pelissier met de schuld te geven aan ..... de warmte. Daardoor hadden de renners geen eetlust en, waar zij niet aten, durfden zij geen groote krachtinspanning aan, daar zij bevreesd waren, naderhand een flauwte te zullen krijgen.

Dus in ieder geval wordt Rivière hier al toegegeven, dat men het slapjes aan heeft gedaan. Maar dan komt de aap uit de mouw.

Pelissier zegt dan het niet geheel eens te zijn met Rivière. Hij kan niet tegenspreken, dat de mannen uit den tijd van Rivière betere tijden maakten, dan die van heden (over het verschil van machine zegt hij met geen woord), maar Rivière heeft er zich geen rekenschap van gegeven dat de manier van rijden sedert dien tijd aanmerkelijk veranderd is. Ik geloof oprecht, zegt Pelissier, dat, indien de 13 vermaamste concurrenten de opdracht hadden gekregen de 500 K.W. in straffe pace af te leggen — in 18 uur bijvoorbeeld — er niet één achter zou zijn gebleven. Mijn elf concurrenten en ik zijn in staat die regelmatige pace vol te houden en het is juist omdat wij weten, wat ieder van ons waard is, dat wij thans van taktiek moeten veranderen. Men kan het tegenwoordig alleen tot eene overwinning brengen, beweert Pelissier, door iemand in een sport-tempo op het juiste moment het mes op de keel te zetten. Zoo heb ik Masson (de tweede aankomende) achter mo gelaten en in de snelle regelmatige pace had ik hem nooit kunnen kwijt raken.

Hetgeen Pelissier hier beweert, wordt door de tegenwoordige renners gretig aangebauwd. Maar wij deelen de meening van Pelissier allerminst. Hij doet het voorkomen alsof het iets van den laatsten tijd is, dat er 12 concurrenten zijn van gelijke kracht. Maar in de dagen van Rivière was dat precies hetzelfde, mogelijk nog erger. Rivière, Lesna, Cordang, Linton, Grien, Stephane, Cottereau, Aucouturier, The, Pastire (we kunnen er wel twintig noemen) waren ook aan elkaar gewaagd, maar die reden en streden volgens de bedoeling van een wegwedstrijd over grooten afstand n.l. van begin tot eind en zij paceden elkander wel los en spurtten er lustig onder door.

Die menschen hadden een andere opvatting en daardoor reden zij ook anders en hun rijden was veel meer bewonderenswaardig. Het is juist de moderne opvatting die het geheele stuk bederft.

Enfin, Rivière heeft het niet op zich laten zitten en heeft op afdoende wijze geantwoord.

Deze wedstrijd is niet waard de Derby van den weg te worden genoemd, zeide hij. Hij heeft niet doen zien, merkt hij zeer puist op, wie de beste man over dien af-